

Michael Jackson'ın Ardından...

3-Temmuz-2009

Gecenin bir yarısı üzerinde çalıştığınız programı tam da derleyip çalıştıracakken telefonunuz çalsa ne yapardınız? Derlemenin sonucunu mu beklerdiniz, yoksa bir donanım kesmesi oluşmuşçasına telefona mı koşardınız? İşte geçen gün ben derlemenin sonucunu bekleme tercih ettiğim için çalan telefona yetişemedim. Fakat sonra içimi bir endişe kapladı. Yoksa gecenin bu saatinde kötü bir haberin iletilmesi için mi aranmıştım?..

Tıraş olma zamanımın gelmiş olduğunu düşündüğümde, o sabah kalktıktan sonra hemen berberin yolunu tuttum. İlimli İslamcı, milliyetçi ve daha birkaç şeyin karışımı olan bir berberim var. Tıraş sırasında hep bir yandan da tartışırız. Hani bir gün elindeki usturayı yanlışlıkla (!) boğazıma kaydırırsa şaşırmanın. İşte berberim bu tartışmalı tıraş sırasında –herhalde lafı ahirete getirmek için olsa gerek- ansızın “abi bak *Michael Jackson* da öldü işte” demesin mi? Önce şaka yaptığını sandım. Çünkü berbere giderken arabada radyo dinliyordum ve “eğer *Michael Jackson* ölmüş olsaydı herhalde duyardım” diye düşündüm. O *Michael Jackson* ki, *Elvis Presley* ve *Beatles*'tan sonra zaman içerisinde kalıcı olacağına bizi inandıran tek kişiydi...

Berberden çıktım. *Michael Jackson* ölmüş müydü gerçekten? Arabaya atladım. Ve nihayet radyodaki haberlerden *Jackson*'ın gerçekten ölmüş olduğunu anladım. *Elvis* gibi kalpten gitmiş adam...

Görülen o ki, *Jackson* ailesi tam bir müzisyen üretim atölyesiymiş. *Jackson* kardeşlerden oluşan *Jackson 5* bir tıfıl grubu olmasına karşın 70'li yıllarda önemli başarılar elde etti. Ben onların birkaç parçasını daha o yıllarda dinlemiştim. 80'li yıllarda *Michael*'ın çıkış yaptığı sıralarda bu adamın hangi *Jackson* olduğunu tam olarak çıkaramasam da bütün dikkatlerin yavaş yavaş onun üzerinde yoğunlaşmakta olduğunu şaşkınlıkla izledim. Artık o bir mega star olarak anılmaya başlamıştı. *Thriller* albümü tüm dünyada olduğu gibi *Türkiye*'de de ortalığı kasıp kavurdu. Açık söylemek gerekirse tüm eklemlerine kadar her yeri oynayan bu adamın dansı da müziği de benim tarzım değildi. Hem zaten ben *Beatles* aşkı ile doluydum ve *John* da daha yeni öldürülmüştü. Kimdi ki bu milyonlarca plak satan çömez? Ancak adamın yeteneği de görmemezlikten gelinemezdi... Perde aralığı dar olan yavaş şarkıları söylemek zor değildir. Fakat bu adam inişli çıkışlı parçaları hızlı bir tempoda hiç frekans kaydırmadan olağanüstü bir biçimde söylüyordu. Hatırlayanlarınız olacaktır; 70'lerin ortalarından sonra tüm dünyada başlayan dans furyası 80 darbesinden sonra *Türkiye*'yi de etkisi altına aldı. *Michael*'ın patlama dönemi disko müziğinin de yükseldiği bu yıllara denk geliyor. O artık popun kralı olmuştu...Şöyle bir baktığımda *Michael*'ın *Beat It* klibinin bu zamana kadar yapılmış en iyi müzik klibi olduğunu görüyorum. *Harlem* serserileri, çakıdan bozma itler, sustalı birileri... şiddet, müzik ve dans... Bu klipte *Michael* formunun zirvesindedir.

Michael Jackson'ın bir gün *Paul McCartney*'e telefon ederek “*Paul* yeni hitler yaratmaya var mısınız?” dediği rivayet olunur. Her daim zirveye yakın bir yerde bulunmak isteyen *Paul* bu yeni yetmenin davetini kabul ediyor. İşte *Girl Is Mine*, *Say Say Say* bu işbirliğinin sonucu olarak ortaya çıkmış şarkılar...

Bağımlılığın en önemli göstergelerinden biri tolerans geliştirmedir. Bağımlılık yaratan maddeye organizma uyum sağlar ve artık onsuz yapamaz hale gelir. Önceki alınan miktar aynı etkiyi sağlamak için bir süre sonra yetersiz kalır. Böylece doz artırımına gidilir. Bazen artırım dikkatsizce yapılır. Halk arasında altın vuruş diye bilinen vakaların çoğu böyle gerçekleşmektedir. İşte iddia ediyorum ki şöhret de tıpkı sigara gibi, alkol gibi, eroin gibi bağımlılık yapan bir olgudur. Şöhrete ve onun getirdiklerine alışmış starlar artık onsuz yapamaz hale gelirler. Sıradan insana dönmek korkusu onları yer bitirir. Bizler gibi sıradan insanlar onların çektikleri bu acıları anlayamayız (!). Yaşları ilerledikçe bir miktar çaptan da düşen starların bu acıklı durumları pek çok biyografide ayrıntılarıyla ele alınmaktadır. Üstelik bunların çoğunun etrafında yalakaları ve yiyicileri de vardır. İştten anlamayan bu starlar yanlış yatırımlara da kolaylıkla yönlendirilebilirler. Zencilerdeki gidiş daha da kötü olma eğilimindedir. Kim ne derse desin istatistikler -renkleri açılmış olsa bile- zencilerin batma olasılıklarının beyazlardan daha yüksek olduğunu göstermektedir. (Örneğin, *Rock and Roll*'un kurucularından olan, O herkesin örnek aldığı *Chuck Berry* 80'inin üzerinde para kazanmak için hala orada burada sahne almaktadır.) İnanıyorum ki böyle bir süreç, kendine yeteri kadar bakmayan starların damarlarını tıkayan, kalp ritimlerini bozan etkenlerden bir bölümünü de oluşturmaktadır...

O gün öğlene doğru *İzzet* aradı ve bir süre *Michael Jackson*'ın ölümü üzerine konuştuk. "Ben dün gece öğrendim. Sana haber vermek için aradım. Ama açmayınca uyuyorsundur diye üstelemedim" dedi. Demek endişelenmekte haklıymışım...

Michael Jackson farklı biriydi. Ölerken aynı zamanda ölümsüzlüğe de adım atmış oldu. O düzgün sesiyle, müzikal zekasıyla ve kıvrak danslarıyla aklımızın bir köşesinde, kaybettiğimiz diğer insanlarla birlikte hep kalacak. Tüm sevenlerinin başı sağolsun...